

הכארון האחרון ©

מאת: דניאל בוצר

עלה במסגרת בפרויקט המחזאים

דמויות:

כארון- משיט המעבורת מעולם החיים למתים

האדס- אל השאול

זונה – מה לעשות?

כארון: {מחוץ במה} תחנה הסופית. נא לרדת!

זונה: {מחוץ במה} ואתה בטוח שזה כאן?

כארון: {חוץ במה} סמכי על כארון. עשיתי את זאת הדרך כבר מאות אלפי פעמים.

זונה: {נכנסת לבמה} איך? איזה חום. אלוהים ישמור. האמת, לא מה שדמיינתי. כל כך מיושן.

כארון: {מחוץ במה} חכי רגע גברת {נכנס עם משוט ביד}

זונה: מה עכשיו?

כארון: וכי לא שכחת דבר מה?

זונה: שכחתי?

כארון: כן, את יודעת... יש מנהג!

זונה: איזה מנהג?

כארון: מין סידור כזה... כארון משיט, את נותנת!

זונה: אין לך בושא אה? גם במוות אני צריכה לתת? לא נתתי מספיק?

כארון: לא את זה!

זונה: אז מה?

כארון: מטבע!

זונה: מה?.

כארון: נהוג לתת מטבע כשכארון מעביר את הנהר.

זונה: ממתי הסידור האדיוטי הזה?

כארון: משחר הימים.

זונה: בחיים לא שמעתי על זה!

כארון: כל ילד יודע!

זונה: טוב, אין לי!

כארון: מה זאת אומרת אין לך?

זונה: אין לי.

כארון: אפילו לא אחד?

זונה: אפילו.

כארון: כשקברו...לא הניחו מטבעות?

זונה: לא קברו, נרקבתי בתעלה.

{פאזזה}

זונה: טוב, כולה מטבע.. מה אתה עושה סיפור?

כארון: ואת בטח חושבת כי כארון מקבל בסיס?... רק מהמטבעות שנותנים לי אני מתפרנס
ועם כל הרפואה המזורגגת הזאת יש הרבה פחות מתים.

זונה: כוס אימא של הקידמה אה?

כארון: לגמרי.

זונה: אז מה נעשה?

כארון: בקשר למה?

זונה: אלינו!

כארון: מה נעשה? מה כבר יש לעשות...מה, אני יהרוג אותך? את כבר מתה. אין מה לעשות,
אפילו להתעצבן אין טעם. אם את היית מתעצבנת אז אולי הייתי מרוויח משהו אבל מכיוון
שרק אני הולך להתעצבן אז אין שום סיבה. אז כארון עוד פעם יפסיד. כארון עוד פעם יהיה
זה שאוכל את כל החרא בזמן שכולם נהנים.

זונה: אז אני יכולה ללכת, כן?

כארון: פעם היה כבוד, היו חוקים. לכל אחד היה מקום ברור בעולם. מעמדות. עכשיו כבר אין
כבוד לשום דבר. את חושבת שזה כזה פשוט להשיט את הגרוטאה הזאת? שכל אחד בא לי
עם איזה קונץ חדש. תעשה לי הנחה, למה אין שתייה? למה אין קליטה? **{פאזזה}** את
יודעת מה...לכי. לא צריך. פשוט לכי. לכי לך למוות שלך. לא צריך את המטבע המסריח שלך.

זונה: בטוח?

כארון: כן נו. מה אני אחזיק אותך פה. עזבי, עליי!

זונה: אתה בטוח שלא תסתברך?

כארון: יהיה בסדר...

{פאזזה}

זונה: טוב אז אההה. יום טוב. {פונה ללכת, כארון מתחיל לבכות חרישי. היא עוצרת} לא לא לא לא...אל תעשה לי את זה. יש לי לב רגיש.

כארון: עזבי באמת. כארון בסדר!

זונה: איך אני אעזוב אותך ככה?

כארון: עזבי. סתם יום קשה ואני מוציא הכול עלייך....

זונה: מה, ספר!

כארון: לא נו...מה זה מעניין אותך!

זונה: ספר אמרתי!

כארון: כולם מתקדמים, מפה לשם משם לפה ורק אני...ורק אני...טוב, די, די. מה אני מפיל עלייך את כל החרא שלי. לא מגיע לך. הנה, הנה, הדרמה נגמרה... אל תדאגי לכארון. יהיה בסדר.

זונה: בטוח?

כארון: לכי תחגגי את הנצח שלך.

זונה: היי, יהיה בסדר...

כארון: כן...

זונה: יודע מה...אני אדאג שתקבל את המטבע שלך!

כארון: איך?

זונה: סמוך עליי {הולכת}

כארון: גם כן הסירה המחורבנת הזאת. ועכשיו יגיע עוד אחד מת... וכארון ישוט לגדה השנייה וישיט את המת לפה חזרה...וחוזר חלילה וחס.{הולך לכיוון היציאה}

{נכנס האדס מהשאול}

האדס: תגיד לי. מה זה צריך להיות?

כארון: מה?

האדס: מי זאת הייתה?

כארון: סתם, זונה אחת!

האדס: ולמה לא שילמה?

כארון: מאיפה אתה יודע?

האדס: רשתיתי פה במצלמות!

כארון: מה?

האדס: כן, היום אין בוס שלא מחזיק מצלמות בעסק שלו. זה "מדרבן את העובדים".

כארון: כוס אימא של הקידמה.

האדס: תמצא אותה, תביא את המטבע שלי!

כארון: היא אמרה שתחזור עם מטבע.

האדס: ואתה מאמין לה? מטומטם. היא זונה!

כארון: אתה יודע מה האדס? אז פעם אחת לא תקבל את התשלום...מה קרה? יש לך הר

של מטבעות. אז פחות אחת, מזה לעשות סיפור?

האדס: מה נראה לך? יש לך מושג מה יקרה אם נתחיל להעביר פה מתים בחינם? יש פה ים

הוצאות. לנהל שאול זה עסק יקר מאוד חביבי. אתה בכלל לא מודע לכל השיקולים. אתה

יודע כמה עולה חומר בערה בימינו, אה?

כארון: כמה?

האדס: 15 דולר לחבית.

כארון: לא ידעתי!

האדס: והבלאי של השוטים והמכושמים? ושלא נדבר על כוח עבודה...פעם הייתה עבודת, איזו

תקופה. יכולתי להעסיק אלפיים מענים, לתת להם אוכל, מיטה וזהו. אם הם היו מעיזים לציין

איזו תלונה ישר הייתי מעביר אותם לצד של המעונים אבל היום...היום יש להם איגוד, צריך

לשלם להם, לא יותר מ8 שעות עבודה...אבסורד. אתה עשית לי פה נזק רציני

כארון: אני?

האדס: אם מישהו ידע שהעברת את הזונה בלי כסף והשמועה תפרוש לה כנפיים יתחילו פה

בעיות אמתיות. אף אחד לא ירצה לשלם ותאמין לי שאתה לא רוצה להתעסק עם המתים.

להם, אין מה להפסיד!

כארון: אז תפטר אותי!

האדס: מה?

כארון: אתה יודע למה ויתרתי לה האדס?

האדס: נו?

כארון: כי אני לא רוצה יותר האדס!

האדס: מה לא רוצה?

כארון: פעם לא הייתי מוותר לאף אחד. אתה יודע את זה. הייתי שולח אנשים בחזרה לארץ החיים עד שהיו מוצאים מטבע, לא ראיתי בעיניים. אבל די, כמה אפשר?.. אותו מסלול מסריח עם אותה סירה רקובה. כולם מתקדמים ורק כארון נשאר במקום. גם כארון רוצה להתקדם. מה, לא מגיע לי? למעלה מי משתמש עוד במשוטים?

האדס: מי?

כארון: אף אחד האדס, אף אחד. לא מגיע לכארון איזה מנוע? הגה? אולי להחליף את הסירה הרקובה הזאת באיזו יאכטה? מה מבקש כבר? עשיתי את עבודתי נאמנה מאז שהבל מת. כמו אדיוט התנדבתי להעביר אותו בגלל שהאינפנטיל לא ידע לשחות והופ, נולד לו פראייר. אם הייתי יודע שזה לנצח נצחים, לא הייתי מתנדב. למה אף אחד לא אמר לי שזה לנצח נצחים?

האדס: אי אפשר להביא את המתים ביאכטה

כארון: למה לא? למה לא?

האדס: כי זה לא שיט תענוגות. שנים לקח לנו ליצור את האווירה הזאת ואתה רוצה להביא יאכטה פתאום?

כארון: אז תמצא מישהו אחר...לא מתאים יותר. את הנשמה נתתי לך ומה יצא לי מזה? 3000 שנה אותו שכר זעום, בלי אופציות קידום, בלי שום גיוון או עניין. אני חנוק האדס. תמצא לי מחליף!

האדס: מחליף?

כארון: כן, מחליף, די. אני רוצה לצאת לפנסיה. רוצה לראות עולם. לעשות מה שבא לי. לקום מאוחר, ללכת לישון מאוחר, להכיר אנשים, לשחק פאטאנק

האדס: פאטאנק?

כארון: כן נו, המשחק הזה עם הכדורים שזורקים. הצרפתי הזה!

האדס: מי משחק היום פאטאנק?

כארון: אפילו במשחקים אני תקוע, אתה רואה? תקשיב טוב, אתה תמצא לי מחליף עכשיו או ש..

האדס: או ש...?

כארון: או שאני שובת

האדס: אתה מה?

כארון: שובת. כארון שובת. זהו. אין יותר העברות מתים. שישארו שם. בצד השני של הסטיקס.

האדס: ככה?

כארון: בדיוק ככה.

האדס: אני לא יכול למצוא לך מחליף!

כארון: למה לא?

האדס: "מי שנוגע במשוט של כארון מקבל על עצמו את תפקיד המשיט". זה אחד החוקים העתיקים בעולם. אין איש שלא מכיר אותו

כארון: אז?

האדס: אז רק אתה יכול למצוא לך מחליף!

כארון: אבל אם כולם מכירים אותו איך לעזאזל אני אשכנע מישהו לגעת בו?

האדס: זאת כבר לא בעיה שלי...

זונה: {נכנסת} הנה אתה {לכארון}.

כארון: מה את רוצה?

זונה: בבקשה {נותנת לו מטבע}

כארון: מה זה?

זונה: מה שאני חייבת לך. אתה רואה, יש עוד אנשים בסדר בעולם!

כארון: מאיפה לך זה?

זונה: תאמין לי שאתה לא רוצה לדעת!

האדס: את הזונה שברחה!

זונה: לא ברחתי..הלכתי להביא לו מטבע. ומי אתה בכלל?

האדס: האדס.

זונה: אל השאול?

האדס: זה אני.

זונה: דמיינתי אותך אחרת!

האדס: איך אחרת?

זונה: אחרת!

האדס: אחרת לטובה או אחרת לרעה?

זונה: פשוט אחרת.

האדס: את יכולה להיות טיפה יותר ספציפית? אחרת איך?

זונה: לא יודעת. פחות אתה, יותר אחרת, בסדר?

האדס: אבל מה הבעיה להגיד לי... {צלצול טלפון}. האדס מוציא את הסלולרי שלו} שנייה רגע, {עונה} אה? מה קורה? כן, תיכף אני בא. לא, היה לי פה איזה עניין קטן עם כארון. אני יודע, אני מגיע אומרים לך, אל תשגעי את השכל, טוב?. נו תירגעי, הורדת את קרברוס? למה לא? זאת אחריות של שנינו...טוב, אני מגיע...כן, מביא לך סיגריות. 5...דקות...5 דקות מגיע אומרים לך? ביי. {מנתק} כוס אימא של הקידמה. אני זז!

כארון: אבל מה איתי?

האדס: סומך עלייך שתמצא פתרון {יוצא}

זונה: מה?

כארון: מה מה?

זונה: הסתבכת?

כארון: לא, זה בסדר...

זונה: אל תתרגש ממנו..

{פאזזה}

כארון: את הזונה הכי נחמדה שפגשתי!

זונה: זונה לא נולדת זונה אתה יודע...פעם הייתי כמו כולם... משפחה טובה, חברים...למדתי בבית ספר לאחיות...

כארון: ואז?

זונה: עזוב. אתה לא רוצה לדעת!

כארון: רוצה!

זונה: נו, מה מעניין צרות של אחרים?

כארון: את שלנו אנחנו מכירים מספיק.

זונה: בטוח? {כארון מסתכל עליה} טוב...אז ככה, לפני שלוש שנים כשעוד הייתי בהריון בעלי יצא למלחמה ומת.. התינוק נולד ואיתו גדלו ההוצאות. לא הייתה ברירה, הזדיינתי עם כל מי שהיה לו מטבע ביד. בחורף האחרון היה קר. היה כל כך קר שהתינוק שלי מת.

כארון: ממחלה?

זונה: מה זה משנה? הדבר היחידי שאהב אותי בעולם הפך לשק בשר. לא התמודדתי עם הכאב. התגעגעתי. אז שתיתי מספיק בשביל שיהיה לי אומץ לחתוך את הורידים. 3 שבועות שכבתי באמבט ללא רוח חיים עד שבעל הנכס השליך אותי לתעלה וכך סוף סוף נפרדתי מהחיים.

כארון: עזוב.

זונה: מה שהיה היה.

כארון: מה...את לא כועסת על החיים שהיו לך?

זונה: אני סולחת מהר!

כארון: באמת?

זונה: כן. אני מאמינה שאנשים לא רעים מטבעם!

כארון: באמת?

זונה: מה, אתה לא חושב ככה?

כארון: אה...חושב, כארון לגמרי חושב ככה!

{פאזזה. כארון נועץ מבט בזונה}

זונה: מה?

כארון: מוכנה לעשות לי טובה קטנה?

זונה: מה?

כארון: להשיט אותי אל הגדה השנייה!

זונה: לא יודעת. יש את הסיפור הזה!

כארון: איזה סיפור?

זונה: שמי שנוגע במשוט של כארון...

כארון: אוי נו, באמת. זה שטויות.

זונה: אבל כולם מכירים את החוק הזה למעלה.

כארון: ואת מאמינה לכל מה שאומרים לך?

זונה: לא להכול אבל אם כולם אומרים...

כארון: אי פעם מישהו שהיה פה אמר לך את זה?

זונה: {פאזזה} לא, אף פעם לא פגשתי מישהו מת!

כארון...נו אז את רואה. תסמכי על כארון...זה הכול מעשיות ושקרים.

זונה: באמת?

כארון: לגמרי. {מגיש לה את המשוט}

הזונה: אבל אני לא יודעת לחתור!

כארון: כארון ילמד אותך. זה לא מסובך. בסך הכול מהצד הזה לשני. לא יותר מרבע שעה.

זונה: רק כי היית בסדר איתי.

כארון: אני לא יודע איך להודות לך. {מגיש לה את המשוט}

זונה: אבל נעשה את זה זריז.

כארון: {מביא לזונה את המשוט} אני באמת לא יודע איך להודות לך!

זונה: תביא מטבע.

{צוחקים ויוצאים}

!٩١٥